

Fæsteentfer til at frastige sig deres Fæste, eller, om hun har denne Ret, da eengang for alle opgiver den, skal hendes Mand, naar han forpligter sig til at følge Gaardens hidtidige eller dog den paa Egnen sædvanlige Drift og strax til Jorddrothen indbetaler en Sikkerhedsfum af samme Størrelse som det sammenlagte Beløb af et Aars Skatter og jorddrothlige Afgifter af Fæstestedet, være berettiget til indtil Hustruens Død at blive ved Stedet uden videre Fæste, imod at svare de aarlige Udgifter af samme og i det Hele opfylde de Pligter, som vilde have paahvilet Hustruen, isald hun var vedbleven som Enke at besidde Stedet. Overlever Hustruen denne Mand og gifter sig paany, skal hendes nye Egtfælle have den samme Berettigelse som den foregaaende, naar han opfylder de samme Forpligtelser.

Udebliver den Vedkommende med Skatter og Afgifter til de bestemte Forfaldstider, er Jorddrothen berettiget til at gjøre sig betalt i Sikkerhedsfummen, og, naar Brugeren ikke inden 3 Maaneder efter, at det skriftligt og bevisligt er ham tilkjendegivet, at Sikkerhedsfummen er formindsket eller forbrugt, paany bringer den op til sit fulde Beløb, er Enkens Fæsteret til Stedet forbrudt, uanset Bestemmelserne i Frdg. 9de Marts 1838 § 1. Ligeledes er Enkens Fæsteret forbrudt, naar Manden ikke holder sig den Drift af Stedet efterrettelig, som han har forpligtet sig til at følge, eller forringer detses Værdi, og han ikke i det følgende Aar, efterat ham derom af Jorddrothen er givet skriftlig Advarsel, afhjælper det Paaanbede. Spørgsmaal om, hvorvidt den givne Advarsel har været begrundet, og om den, naar dette erkjendes, er i Løbet af næste Aar tagen til Følge, afgjøres ved Skjøn, afholdte paa den ved Lov af 19de Februar 1861 § 5 foreskrevne Maade. Gaar dette Skjøn Enkens Mand imod, er Jorddrothen tillige berettiget til at søge Erstatning for Tab og Skade i den stillede Sikkerhedsfum.

Alf Sikkerhedsfummen skal Jorddrothen svare 4 pSt. aarlig Rente, og Summen skal tilbagebetales til Manden eller hans Bo senest 3 Maaneder, efterat hans Besiddelse af Stedet er ophørt, Alf forsaaibdt den ikke er medgaaet til Fyldestgjørelse af de Forpligtelser, for hvilke den er stillet til Sikkerhed.

§ 8.

Bortfæstning eller Bortforpagtning af Fæstesteder ved offentlig Auktion er herester iffun tilladt i de Tilfælde, der omhandles i Forordningen om Bøndergaardes Nedlæggelse af 25de Marts 1791.

§ 9.

Naar et Fæstested bliver ledigt, og en af sidste Fæsters Livsarvinger, Svigerbørn eller Stedbørn, der har fyldt sit attende Aar, bevisligt inden Udlobet af de første fire Uger derefter henvender sig til Jorddrothen med Anmodning om at faa Stedet i Fæste, og inden samme Tidsfrist underretter Amtmanden om, at denne Anmodning er flet, men Jorddrothen negter det og overdrager Stedet i Brug til en Fremmed, skal han til Statskassen indbetale en Fjerdedel af Indfæstningsfummen og af det 25-dobbelte Beløb af de aarlige Afgifter, der under hvilkenfomhelst Benaavnelse ere betingede af Stedet. Beregningen af Beløbets Størrelse sker paa den Maade, som er foreskrevet i Lov af 19de Februar 1861 om Brugen af stemplet Papir, § 21.

Bil Jorddrothen bortfæste eller bortforpagte Stedet til den af sidste Fæsters Efterladte, som derom henvender sig til ham, men ikke kan blive entig med denne om Betingelserne, kan han underrette Amtmanden om de Vilkaar, paa hvilke han har tilbudt den Vedkommende Brugen af Stedet, og naar da Amtmanden, efter at have indhentet nøiagtig Kundskab om Gaardens Forder og øvrige Bessaffenhed, samt om de Vilkaar, hvorpaa lignende Fæstesteder i de senere Aar ere bortfæstede eller bortforpagtede der paa Egnen, finder de opgivne Vilkaar at være billige, da kan Jorddrothen overdrage Stedet til en Fremmed uden nogen